

== „ÉN VAGYOK
AZ ŐT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 7114 Grand Ave. Cleveland O.

ELMÉLKEDÉS A MULT ÉS JELENRŐL.

Máté ev. 12r. 30v.

Gyűjtöttél-e?

Lehet gyűjteni és tékoználni.

Lehet gyűjteni sok jót és ellehet tékoználni minden megnyert jót. Az illető embertől függ. Minden ember vagy gyűjtő vagy tékozló. Aki az magának gyűjt; aki tékozol az ma-
tékozol.

Elmult egy esztendő ismét. Gyűjtöttél az elmúlt esztendőben vagy vagy tékoztál? Most még nem veszed észre pontosan a hiányt de jön nap, amikor vagy nagy örömmel, vagy nagy keserőséggel tekintesz a multba.

Örömed lessz, ha nagyragyűjtve látod munkásságodnak gyümölcsét és keserűség lesz, ha tapasztalod, hogy elpazaroltad még azt is, amit ingyen kaptál.

Gyűjtöttél-e a mult esztendőben? Nem pénzről, nem vagyonról, nem földi dolgokról van itt szó. Hanem gyűjtöttél-e olyan kincset, mely az örök életre megmarad. A pénzt, a vagyont, a földi dicsőséget itt kell hagyni azoknak, akik majd eltékozzolják, de a lelki kincset magával viszi a lélek az örökéletre. Gyűjtöttél-e a mult esztendőben sokat a bibliából?

A biblia Istennek szava, benne találjuk az Ő kijelentett akaratát.

Gyűjtöttél-e magadnak belőle? A méh csak akkor gyűjt a virágról mézet, ha vele érintkezik. Te is csak akkor gyűjthetesz, amikor vele foglalkozol. A virágról gyűjtött virágpör és virágnedv a méhben mézzé válik. Te benned szintén mennyei mézzé válhatik a leirt vagy az elhangzott, s általad átvett ige, úgy magad, mint mások számára.

Gyűjtöttél-e sokat a mult évben?

Gyűjtöttél-e lelkierőt, kitartást, türelmet és alázatot a mult évben. Kerested-e a te térideiden azt, amire legnagyobb szükséged van?

Gyűjtöttél-e mennyei kincset, amelyet a tolvajok ki nem ásnak és a rozsdá meg nem emészt? Az árvák, özvegyek látogatásával a szegények ügyeinek felkarolásával gyűjtöttél-e ilyen kincset? Igyekezted-e az árvákat gyámolítani és az özvegyek könnyeit letörölni? A szegényeket segíteni és az elhagyottakat pártfogolni?

Gyűjtöttél-e igazi tudományt, igazi ismeret, igazi tapasztalatokat?

Gyűjtöttél-e Isten országa terjesztésére valamit?

Gyűjtöttél-e lelkiismeretet az evangélium hallgatására?

Vagy

pazaroltál, tékoztál-e a mult esztendőben?

Kaptál erőt, egészséget, időt és ismereteket, — s vajjon mit szereztél velök?

Erődet testi multságokra tékoztad. Egészségedet az itallal, éjjelezéssel rontottad és idődet elpazaroltad a kártya, a játék, a haszontalan dolgok mellett.

Ismereteidet hiábavalóságokra használtad. A hiúság és nagyzásnak szolgáltál velök.

A hozzád hangzott drága szavakat eldobtad magadtól; azt, a mi jó, lapáttal szórtad el. Amit a szegényeknek, árváknak, özvegyeknek kellett volna adni, azt kiadtad italra, dohányra, paráznságra. Amit Isten országa terjesztésére kellett volna adnod, azt oda adtad a szenvedélyek táplálására. Azt az ördög ol-tárára tetted.

Tékoztál a lelkiekkal. Eldobtad azt, a mi az örökéletre való. Jön egy nap, a mikor meg fogsz róla győződni és jajgatsz majd fellette.

Sok szegény ember gyűjt drága kincseket és sok fejedelem elpazarolja a legbecesebbet, ami néki adatott.

Mikor megjelenik a világ ítélő bírāja: Jézus Krisztus, akkor nyilván lesz minden titok.

Gyűjts ez évben és ne tékozolj. Legyen ez esztendő gazdag időszak számodra, mely neked örömet hoz.

—o—

ÉBREDÉS.

A hívő ember mély szomorúsággal eltelve szemléli azt a nagy pusztítást, amit a hitetlenség gyakorol az emberi lelkeken. Azok a szellem-áradatok, melyek végig sodornak az emberiség tömegében, rémitő erővel rombolják le mindazt, ami az emberiség igazi boldogságát képezi, s nem hagynak maguk után mást, mint romhalmazt és lelki iszapot. Korunkban uralkodó elv a gyomor megtöltése, az ember az állat dédelgetése. Hanem reméljük, hogy a dúló korszaknak is eljön a vége, s az emberek vissza fordulnak a hithez, a bibliához, s életbölcsületükben nem a romlás felé

vezető irányzatot veszik fel, hanem az Isten által kitűzött életelvet szajátítják el. Ezen reményünket építjük a többek között arra is, hogy komoly tudományos fejtegetésekben kezdjük észre venni az emberi szellem megtérését. Az alábbiakban közlünk kivonatolva egy cikket, mely az ébredést jelzi. Ha egyszer valami eszme divatba jön a felsőbb tudományos körökben, akkor az utánpótlók majd terjesztik tovább. Még megérhetjük, hogy a magyar szocialista barátaink és oly lelkes hívei lesznek a teremtés történetének, mint Darwin leszármazási theoriájának. De kívánjuk is ezt.

A cikket a következőkben közöljük

„A mi időnkben Nietzsche az, a ki a görög életmód helyességét vallotta. Milyen más ezzel szemben a biblia fölfogása, amely demokratikus, amely szerint az emberiség egy nagy család, amelynek tagjai kölcsönösen támogatják és segítik egymást. És ez az emberszeretet adja a boldogságot. A menyek országa nem a gazdagoké, nem az uralkodóké, nem a művészeké, hanem a jó emberé, aki az ő körében önfeláldozással működik és teremt, a ki tudja, hogy az Isten szolgálata előbbre való az emberek szolgálatánál. Ez ideálhoz való szeretetteljes odaadás a legigazibb emberi boldogság. És tényleg, a kik a biblia parancsai szerint élnek, boldogak is.

Érdekes annak a megfigyelése, hogy mint tér vissza ez a bibliai boldogságideál a francia filozófiában, amely tisztán lélektani alapon magyarázza. Ez a mélységesen szép *fi* fia, a melynek legnagyobb képviselője Bergson, az emberben egy sokérvű lényt lát, amely érzésekben a jó és rossz váltakozva kerülnek felszínre. A szívnek, az akaratnak, az öntudatnak, a képzeletnek felszíne alatt egész tárháza van az ismeretlen lelki kincsnek. Csak az igazán boldog, akiben meg van a képesség arra, hogy odaadó, önzetlen, szociális munkássággal előtérbe hozza ezeket a hatalmas erőket, aki az egész emberiségért érezni képes.

Akiben nem lép folyton előtérbe a saját személye, aki emberi hivatását odaadóan tudja betölteni, egész lelkét az emberiség javára szenteli, az a legboldogabb, mert meg van benne a helyes élet boldogságérzete. A ki így él, az védve van a lét szenvedéseitől, fájdalomtól, azt nem érheti úgy sorscsapás, hogy lehetlenné tegye, mert minden csapás ellen

védve van. Az még a tragédiákból is édesen, fájdalmas érzéseket fog meríteni.

Ez a melancholia, a mely az élet megfigyelt ellentéteiből támad, a vágy a meleg családi otthon után, vágy a mindent kiegyenlítő túlvilági élet után. — Ugyanaz a tanítás amit a biblia, a vallás tanít. A modern filozófia átvette az isteni tanításokat, és maga is azt vallja, hogy nem az élvezetek keresése, nem a nagyuri mindeneket elnyomó élet, nem a hatalom, nem a nagy vagyon teremti a boldogságot, hanem az emberszeretet. Az emberszeretet, amely már ezen a világon is bőséges jutalmat nyer a saját lelki érzésében, de amelynek igazi, üdvöt adó jutalma azután következik, amikor már a földi lét megszűnt.

És az élet azt bizonyítja, hogy mindenki boldog lehet és boldog is lesz, aki hitben és emberszeretben él. Tekintet nélkül arra, hogy egyébként mely vallás parancsai szerint imádja istenét. Hiszen a kereszténység átalakította az egész világot, teremtett egy olyan emberiségleket, a mely ma már általános. Minden vallás tanítja az emberszeretetet. E tekintetben különbség nincs és ez a kereszténység diadala.

Azt nem tagadhatjuk, hogy az emberszeretet általános emberi kötelesség, hogy csak az lehet igazán boldog, akinek lelke mélyén ott él a tudat, hogy embertársai javára él."

Honnan jött a bűn?

Indiában egy kevély hallgató kérdezte a missionáriustól, hogy honnan jött a bűn, Isten teremtette-e? A missionárius erre elmondott egy esetet:

Egy ökror valahogy bement a kertbe s eltaposta azt, ami nagy gonddal lett abba ültetve. A tulajdonos nagy fájdalommal nézte ezt a rombolást, s afelől kezdett böleselkedni, ugyan mi módon jöhetett be ez az ökror? „Ezt szeretném tudni”, mondogatta magában. Ekkor hozzáfutamodik felesége és rákiált: „Te balga, mit állsz és tanakodsz? Jobb lesz, ha kihajtod innen az ökröt!”

Missió közlemények

ALAMERITÉS ELIZABETHEN.

A múlt év utolsó negyedében, egy ifju az Ur gyermekeinek közösségébe fevétel, a szent keresztség által.

Nagy öröm jutott ő neki és minden résztvevőnek osztályrészül azon napon. Hisz ő érezte, hogy a rabbilines lehullott róla és szabaddá tétel, a Jézus megmentő vére által. Az ünnepélyen megjelentek örömmel üdvözölték őt, mint olyant: ki által lett hozva a halálból az életre, homályból az égi fényre.

Ezen szép jellegű alkalomra megjelent a passaici énekkar, néhány barát és New Yorkból testvérek valami hárman.

Szép számú hallgatók előtt folyt le az ünnepély, kik élénken érdeklődtek a bibliai keresztség iránt.

Adja az Ur, hogy az új tag s a testvérek a keresztség zászlaját diadalra juttassák.

A t. fájlalják némely t. és törekvő barátok eltávozását, de az Ur a sebet behegeszti, több bűnösök felébresztése által. S azon ür, mely az elköltözés által támadt, az Ur hamar betöltheti, a megtérők sokaságával. Az Ur népének munkája és imája által már sok csodák történtek. Bizzunk az Urban, mert ő a mi Immánuelünk!

Fábián.

HALAADÁSI ÜNNEPÉLY WEST PULLMANBAN.

1911. nov. 30-idiki napot mi is mint minden más gyülekezet ünnepeltük, ez a nap mely ennek a neve "Hálaadási nap", mely az Egy. Államok elnöke által rendeztetett ünnepnap. Sokan azt tartják róla, hogy az Egyesült Államokban azért ünnepelik, mert valamikor nagy éhség volt és Európából sok pulykát és más szárnyas állatokat hoztak és így az éhség esillapítva lett. De ez téves. Ünnepélyünk alapjául Balog F. előjáró t. felolvasta a 103-ik zsoltárt és igyekezett bemutatni a felolvasott zsoltár alanián, hogy mennyire méltó a mi Is-

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-100 példányonként
árengedmény.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére
küldendők.

tenünk a Hálaadásra, ki megáldja a földet, hogy hozzon mindenféle cledelt, gabonát, gyümölcsöt és a mire nekünk szükségünk van.

Továbbá megáld lelkileg a mi legszükségesebb és majd arról szólt, hogy miért nevezik ezt a napot Hálaadási napnak és hogy honnan vette eredetét. Az angolok, kik új Angliából jöttek, midőn átjöttek építettek egy nagy házat és ki mentek a vadonba vadászni és akobíran volt sok vad pulyka, kaesa és liba mit összehoztak és egy hála adó ünnepélyt rendeztek a mi azután meg, maradt egy ideig és azután felhagytak vele, míg Lincoln lett az elnök az Egyesült Államokban és ő a szabadságharc kivívása után ismét bevezette és azóta van, hogy minden évben egyszer ezt a napot november utolsó csütörtökén meg ünnepelek az Egyesült Államokban.

De nem az a célom, hogy az itteni rendszabályokat ismertessem, holott mások többet tudnak róla mint én, hanem szeretnék egy keveset arról, hogy miként volt nekünk ez a nap hálaadó nap. A mi k. Balogh testvérünk itten is gondolt valamit, ami mondhatom, hogy nagy örömjünkre szolgált. Ő egy pár t-nöket felkért, kik azon a napon több fűszer és gyümölcs kereskedésben megjelentek. Persze azért, hogy az üzletesektől ki mit kívánt adni összegyűjtsék és mi is mindnyájan kinek mi volt. Hoztunk össze kruplit, káposztát, almát,

narancsot, lisztet, kenyeret egyszóval mindent főle élelmi szerezket, melyek az ima házban a szószerék elé voltak összerakva, de nagyon gyönyörű volt nézni az Ur áldását és a szószerék jobb oldalán 4-5 kukoricza szár a rajta eső kukoricával és hogy mennyire nagy öröm volt és hogy mennyire fokozódott az öröm és a hála adás az Urnak különféle áldásait szemlélve az Urnak házában csak azok tudták meg mondania kik jelen voltak. Gyerekek közül többen kérdezték mi ez? (Grocery. Do a mi nálunk ezzel éppen nem az volt, hogy azért hoztuk össze, hogy magunkat gyönyörködtessük benne, hanem másoknak is ezáltal szerezzeünk és így az összehozott holmink ki lettek osztva a szegényeknek, kik azok nélkül szűkölködtek. És mi ezáltal is éreztük hogy az Ur meg nyitja hálára az emberi szívet és a szívvel együtt képes meg nyitni a zsebeket ez alkalommal kollektát rendeztünk az építendő új imaházra és hogy az Urnál kedves vala a mi áldozatunk az alábbi szám bizonyítja, a mely kitett \$84.00 és egynéhány centet. Oh bár adná az Ur, hogy az ő gyermekei mindenben és mindenkor eszelekednék az ő akaratját.

Simo E. gyűl. jegyző.

KERESZTSÉG WEST PULLMANBAN.

Hála a kegyelmes Atyának, hogy még mindig nem szünt bűnösöket meg menteni, az örök kárhozatnak utjáról az örök Éle keskeny útjára vezérelni.

Ezen nő, ki már jelenleg testvérnőnk ez előtt egy pár hónappal kérte a felvételt, az ő kívánságára vizsgáltatott és alkalmasnak találtatott és felvételre, de az akkor elhatározott időben a keresztségben nem részesülhetett, mert a sötétségnek fejedelme, ki mindenkor nagy ellensége volt és most is az az Ur gyermekeinek az itten is közreműködött és az ő élettársát használta fel, ki mindent elkövetett hogy a jelenleg már testvérnőnkét távol tartsa a gyülekezettől, De az Ur, ki hatalmas és győz mindenek felett, itt is meg mutatta az ő erejét és a kemény szívet megtörte, hogy a kedvest-nőnk járhat az Ur gyermekei közé és így a szent Keresztségben részesülhetett.

December 3-án Urunk példája szerint alámerítetett. A Keresztséget megelőzte egy gyönyörű szép prédikáció a melyet Balogh k. elöl

járó testvérünk tartott. (Apost. Csel. 2. rész.) Beszédjnek alapjául vette a 41-ik verset, mely így hangzik. (A kik azért örömet vevék az Ő beszédét, megkeresztelkedének.) Az Ur nevelje az Ő gyenge plántáját és adná, hogy még sokan követhetnék az Ő példáját.

Simo E.
gy. jegyző.

KARACSONYI ÜNNEPÉLY ALÁMERITÉSSEL EGYBE KÖTVE HOMESTEADON, PA.

Mert született néktek ma a Megtartó (ki az Ur Krisztus), a Dávid városában. Márk 2. 11.)

Ezt hirdették az Angyalok ezerkilencszáz tizenegy esztendővel ezelőtt.

Erről tettek bizonyosságot a pásztorok. Erről vettek és adtak tudomást a keleti bölcsek. Ezt hirdették mostan legutóbb decz. 25-én világoszte az emberek.

Hallani lehetett olyanoktól is, akik soha sem tápláltak iránta szeretetett, hallani lehetett olyanoktól is, akik sokszor de talán legtöbbször ganyból vagy káromlásból emlegették, hallani lehetett olyanoktól is, akik semmi egyéb jelentőséget nem fűztek az Ő születéséhez, csak annyit, hogy megszületett.

Hallani lehetett olyanoktól is, akik az Ő születését valóban annak tekintették, ami tény leg volt, de követni nem akarják, vagy pedig nem tudják hogyan kell követni. De hallani lehetett olyanoktól is, akik teljesen tudatában és érzetében vannak a gyönyörű és üdvös eseménynek, hogy az Ur Jézus megszületett, nem csak a Betlehemi jászolban, hanem az ő szivükben is.

Hát te kedves olvasó, melyik csoporthoz tartozol? Milyen értelemben mondod, hogy megszületett az Ur Jézus?

Biztos tudatában vagy-e, hogy benned is megszületett?

Figyeld meg csak Ő szelíden kopogtat és beboacsátást kér, tudná-e olyan könyörtelen lenni, hogy azt aki benned örök életet akar létrehozni, be ne eresztenéd? Gondold meg, hogy az csak neked használna. Nem kívánsz te azt a csupa szeretet szivedbe zárni?

Ha te Őtet a szivedbe zárod, akkor Ő már

met, egykor pedig az Ő királyi székibe ültet.

Nem érzed-e, hogy nálanélkül mennyire sivár és rideg a szived?

Nem veszed-e észre, hogy a te ellenséged mint az ordító oroszlán széjjel jár, vigyázz, hogy el ne nyeljen.

Vagy talán te úgy is boldog voltál és örvendeztél, hogy el nem fogadtad Jézust és ha bűneidnek sokasága eddig nem vádoltak ezeket csak be képzelte magadnak. De figyeld csak meg a lélek, amelynek a tested ellensége, sir és az igazi, a valódi boldogság után vágyódik, ne kedvez csupán a testednek, hanem elégítsd ki már egyszer a te lelke vágyát is, amely örökre kihat. De mostan kedves olvasó, ne tétovázz, ne essél aggodalomba és kétségbe bűneid felett. Mert született néktek ma a Megtartó ki az Ur Krisztus a Dávid városában nyisd meg szived ajtaját, hogy benned is meg szülessen.

Nagy örömmel voltunk szemtanúi és részei Karácsony első napjának délutánján 2 órakor vette kezdetét a vasárnapi iskola ünnepély, mely alkalommal úgy a helyből, mint a vidékről nagy számu hallgatóság sereglett egybe, körülbelül 190-en.

Alkalmunk volt szebbnél, szebb hangzatos szavakban hallani, hogy az Ur Jézus megszületett, melyek szavaiatok, párbeszédek és énekekben nyilvánultak meg. Az ünnepély befejezése után a hallgatók fel lettek kérve, hogy maradjanak vissza, amennyiben az Ur Jézus születését 2 lélek egy férj és feleség fogják az Ő tetteikkel be igazolni. 5 órakor vette kezdetét az Isteni tisztelet, mely alkalommal Gróza István prédikátor testvér felolvasta az Ap. gyönyörű és érthető szavakban esetelte a csel. irt könyv. 10: 38—48-ig, melynek alapján megtérés utáni Keresztséget. A példakéció lát hatóan jó hatást gyakorolt a hallgatókra. Ezt követve nevezett testvérünk felszólította a kereszteleendőket, ha saját elhatározásuk és meggyőződésükből óhajtlák-e a szent keresztséget, mely kérdésre mind a ketten igennel felelt, annak alapján az Atyának és Fiának és Szentlélek nevében alá lettek merítve. A keresztségi aktust Gróza J. testvér végezte.

Ezek után a gyülekezeti tagok élvezték az Uri szent vacsorát, mely alkalommal meg emlékeztünk ami szegényeinkről. Mind a két

minden helyen ilyen látható képen jeleznék az Ur Jézus születését.

A drága Jézus pedig nevelje a fiatal plántákat és erősítse őket, hogy a nemes harcot meg harcolhassák, hogy egykor elvehessék az Ő kezéből a fonyadhatatlan koronát, amelyet ígért minden győzedelmes hívőnek.

L. Stumpf.

ALAMERITÉS TRENTONBAN.

Örömmel tudatjuk az Ev. Hírnök olvasóit, hogy az elmúlt év december tizedikén, négy újjászülött lélek követte a Megváltót a kereszttségben.

Az alámerítést C. Bila a gyülekezet volt prédikátora végezte, amely nagyszámu hallgatóság előtt ment végbe. Az új testvérek névszerint, Tóth József és neje, Dusik Mihály és neje.

Az Ur tartsa meg őket, mint megváltott gyermekeit.

Döbrönte János.

ÖRÖMHÍR CLEVELANDBAN.

A múlt szilveszter estéjén szép számmal gyülekeztek össze a magyar baptista imaházban, hol 5 egyén várakozott a bibliai keresztiségre, mely azon este hajtatott végre rajtuk. Az isteni tiszteletet megnyújtottuk éjfél utánig, midőn imába merülve fogadtuk az új évet.

Ugyanezen gyülekezetben igen szép karácsonyi ünnepélyük volt a vasárnapi iskolásoknak.

Városunk nyugati oldalán van egy kis missiónk, melyben szintén örömmel ünnepelték meg a vasárnapi iskolások karácsonyi ünnepélyét, s az 5 fehér ruhás között 3 egyén volt, mint e missiónak gyümölese. Az Ur nevelje őket és adjon nekik kegyelmet a hit által való nemes harc megharcolására.

SZOMBAT-E VAGY VASÁRNAP?

Alábbiakban közlünk egy érdekes fejtegetést, mely a szombat és a vasárnap megünneplése közötti párhuzamot érdekesen tárgyalja. Ezen fejtegetés Moderson után írtott magyarban és a pécsi élő ker. szövetség kiadásában jelent meg. Lehetnek egyes mondatok vagy kifejezések benne, melyekkel talán nem értünk teljesen egyet, de mindazáltal az író szép munkát végzett s sok tanulságot szerzhetünk belőle.

„Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért vagy ivásért, avagy ünnep, vagy szombat dolgában, melyek csak ár. mi a következőknek; a test maga pedig Krisztusé.” Kol. 2: 16. 17.

Hazánkban is sok kárt okoznak az adventisták; a lelkeket, amerre járnak, nyugtalan ságba és tévelygésbe döntik. Azt állítják, hogy a vasárnap ünnepelése ellenkezik a Bibliával: a szombatot kell megtartani, mert a Biblia ezt követeli. Sok lélek engedi magát megcsaladni, enged az adventistáknak s ezzel sokszor az Isten kegyelmét taszítja el magától. Másfelől komoly keresztyének közül is sokan tévedésbe vannak a vasárnap lényege felől: a szombat utódjának tartják s a szombattal adott parancsokat rá is vonatkoztatják. Mi az igazság tehát? Igazuk van-e az adventistáknak? A szombat utóda-e a vasárnap? Ezzel a kérdéssel szükséges foglalkoznunk.

Mindenek előtt egy tévedéssel kezdünk számolni. Sokan terjesztik azt a véleményeket, hogy a vasárnap pogány eredetű ünnep s a római pápa rendelte el. Történelmi emlékekből kimutatható, hogy a vasárnap már jóval előbb meg volt, mint a pápaság. Tertullian, kinek idejében (II. század) a pápaságról még szó sem lehetett s ki a keresztyén egyháznak egyik tekintélyes tagja volt, úgy beszél a vasárnapról, mint a keresztyénség közös ünnepéről. Ugyan ő erősen tiltakozik az ellen, hogy a vasárnapnak legkisebb köze is volna akár a pogány Szaturnusz napjához, akár a zsidó szombathoz. Még korábbi időkbeli származó bizonyítékok mellett azonban ott van a Biblia világos bizonyágtétele afelől, hogy a vasárnap megünneplése az apostoli keresztyének között sem volt ismeretlen.

A szombatról világosan kell tudnunk azt, hogy az ünnepelésnek az egyik része Sz.

kan megkülönböztetnek Mózes törvényében 1. erkölcsi, 2. ceremonialis, 3. polgári vagy politikai törvényeket. Azt mondják, hogy az elsők reánk is érvénnyel bírnak de az utóbbi két csoportba tartozók reánk nézve elvesztették érvényüket. Ezzel szemben azonban két ténnyel kell világosan látnunk. Az egyik az, hogy a fentebbi megkülönböztetés teljesen önkényes és a Bibliában nincs semmi alapja. A másik az, hogy a biblia egészen másképp tárgyalja a mózesi törvényeket.

Amellett, hogy a Biblia a törvény semmiféle felosztásról nem szól, hangsúlyozza annak egységét. A törvényről mint egységes és bonthatatlan egésről szól Jak. 2: 10: "Ha valaki az egész törvényt megtartja, de vétkezik egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös". Továbbá Gal. 5: 3: "Bizonyosságot tesztek pedig ismét minden embernek, aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani". Ez csak világos beszéd? A törvényben nem lehet válogatni. Ha a szombatot tartod, metélkedjél is körül, vigy áldozatok, tartsd meg az ótestamentumi ünnepeket stsb. Mért nem esinálják mindezeket az adventisták? Itt tűnik ki, hogy ő nekik eszik ágában sinces az Isten egész törvényét megtartani. Nem, ők a szombatot csak arra használják föl, hogy a zavarosban halásszanak.

De a Biblia azt is világosan hirdeti, hogy mi az egész törvény alól felszabadultunk. Idevonatkozólag idézzük a következő helyeket: Róm. 7:4: „Azért, atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által”. 6. v.: "Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekuána meghaltunk annak, ami minket fogva tartott." Gal. 3:24-ből, továbbá II. Kor. 3: 7, 8 és 11. összevetéséből világosan látszik, hogy a törvény szolgálata „elmulandó”. Nincs szükség tehát a mózesi törvény önkényes földarabolására. Az bonthatlan egész, de mi Krisztusban az egész alól felszabadítottunk. "Krisztus a törvénynek vége, hogy mindenki, aki hisz, igaz legyen". Róm. 10:4.

De mit jelent ez, hogy „a törvénynek vége”? Csak ezt félre ne értsük! Azt jelenti, hogy a törvény megszűnt, Mindenki azt teheti amit akar? Semmi sinces megtiltva? Vigyázz, ezt nem jelenti. Mit jelent hát? Azt, hogy a Sinai törvényének "ezt tedd", "azt tedd"-je helyébe most Krisztus lépett, hogy ő mondja meg, hogy mit tegyünk és mit ne tegyünk.

"Nem jöttem, hogy a törvényt eltöröljem, hanem inkább, hogy azt betöltssem". Igen, Krisztus mi bennünk lakik, ő szabja meg magaviseletünket. Ő irányít minket. A mi bennünk lakó Krisztus a mi törvényünk. Megenged ő valamit, amit Isten törvénye tilt? Nem. Mi hát a különbség a kétféle állapot között? Mikor a törvény azt parancsolta: "ezt tedd" az embernek, ha becsületes akart maradni, ezt kellett felelnie: "nem tehetem". Most Krisztus bevonná a szívbe, erőt és kedvet ad, hogy az ő akaratát tegyünk. A szegény lélek, mely a törvény "meg kell tenned" parancsa alatt nyögött, most örömmel kiált föl: "Szabad tennem, amit az én Megváltóm parancsol!"

Igen, Krisztus a törvény vége. Az egész törvénynek a vége! Ő benne ér minden beteljesülést, a törvény különböző részei különbözőkép. Az erkölcsi parancsok, mint láttuk, az ő általa ajándékozott életben. (Gal. 5:22 és 23.) Az áldozatok, mint árnyképek. Golgotán hozott áldozatában. A többi szertartások, ünnepek szintén árnyképesek s Krisztusra mutatnak. A törvényben minden ő hozzá utal. Azért ő "a törvénynek vége".

Lássuk már most, hogyan teljesedett be a szombat Krisztusban. Nézzük meg magának a Szentírásnak utmutatását. Olvasd el, kedves olvasóm figyelmesen II. Móz. 31:12—17-et és lauzd alá azokat a kifejezéseket, melyek megmondják, hogy a szombat parancsa kiknek szól 7 ilyen kifejezést fogsz találni s e 7 kifejezés mind azt mondja, hogy a szombatot Isten Izrael fiainak és utódainak, vagyis Izrael népének adta. Az Ur pogányokból lett keresztényeknek, mint a milyenek mi is vagyunk, soha a szombat parancsát nem adta. A szombat jel Isten és Izrael fiai között (17. v.)

És ha most végig lapozzuk a Bibliát, az első laptól egészen addig az időig, melyben Izrael mint nép megszületik, tehát Ádám, Noé, a pátriárkák idejében szombat-parancsról egy szót sem olvasunk. Mózes törvényében van először szó a szombat megünneplésére. Kérdezzük már most az adventistákat: Énok, Noé, a pátriárkák mind elkárhoztak, mert a szombatot nem tartották?

Lépünk most már az új testamentum idejébe. Jézus mindenütt kerüli, hogy az emberek valamiben rajta megbotránkozzanak. Több-ször nagyon komolyan int a botránkoztatás

ellen. És mégis a szombat tekintetében folyton újra és újra megbotránkoztatta a zsidókat. Pedig sokszor elkerülhette volna. Például a harminenyolc esztendei beteg esetében (Ján. 5.). A beteg nem volt gyógyítva, de Jézus meg a mellett megparancsolja: „Vedd fel a te nyoszolyádat és járj!” A zsidók ebben botránkoztak meg. Mily könnyen elkerülhette volna Jézus a botránkoztatást. De nem tette. A zsidók szeme láttára, tüntetőleg törte meg a szombatot. Miért tette? Azért, hogy megmutassa, hogy a szombat-parancs érvényét veszítette. Ő tette ezt, mert „a szombat Ura” volt.

És az apostoli levelekben olvasunk-e egy szót is arról, hogy a szombatot meg kell tartani? Sehol semmit. Pedig, ha meg kellett tartani, bizonyára kellene lenni említésnek róla. Hisz a pogányokból lett keresztyének előtt ez egészen új dolog volt. S a pogány társadalmi viszonyok közt mennyi összeütközést kellett szülnie a szombat-hű megtartásának, különösen keresztyén rabszolgák és uraik közt. De sehol semmi nyoma erre vonatkozó vigasztalásoknak. S a Cselekedetek könyve 15. részében a pogány keresztyénektől megtartandó dolgok között nem ott kellene-e lennie a szombatnak is? De szó sincs róla.

Ellenben olvasd a következő verseket: „Ez az egyik napot különbnek tartja a másikkal, amaz pedig minden napot egyformának tart. Kiki a maga értelme felől legyen meggyőződve: Aki ügyel a napra, az Urért ügyel, aki nem ügyel a napra, az Urért nem ügyel.” (Róm. 14: 5, 6.) „Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért vagy ivásért, avagy ünnep, vagy ujhold, vagy szombat dolgában, melyek csak árnyékai a következőeknek; a valóság (a test) maga pedig Krisztusé.” (Kol. 2: 16, 17.) Mindez csak egészen másképp hangzik, mint ahogy az adventisták szeretnék?

Mi tehát a szentírás tanítása a szombatról? Az, hogy a szombat csak Izzáélnak szólott a törvény igájával együtt egy időre. (A II. Móz. 31: 17-ben levő „örök” szó hibás fordítás. Az eredeti zsidó szó ezt jelenti: „erre, a korszakra való.”) Addig, míg eljő a beteljesülés, a valóság, Krisztusban. A szombat jel (II. Móz. 31: 17.) árnyék (Kol. 2: 17.) jelképez valamin, mutat valamit, ami eljövendő. Mikor eljött a valóság, a jelkép elvesztette érvényét. A Szentírás bizonyossága szerint a szombatot (a maga ótestamentumi alakjában)

sem Jézus, sem az apostolok, sem az apostoli keresztyének nem tartották meg.

De mit mond a Szentírás a szombat valódi rendeltetéséről, valódi jelentéséről? Jól figyeld meg II. Móz. 31: 17-et és Kol. 2: 17-et. Az előbbi a szombatot jelnek jelképnek, az utóbbi árnyéknak, vagy másként: árnyképnek, előképnek mondja. Minek volt a szombat árnyképe,

Nyisd fel Mózes első könyvében a teremtés történetét. Ha az első hat napról olvasunk, minduntalan találkozunk ugyanazokkal a szavakkal:

“És lőn estéből és reggelből első nap (5. v.) ... második nap (8. v.) ... harmadik nap (13. v.) ... negyedik nap (19. v.) ... ötödik nap (23. v.) ... hatodik nap (31. v.) ...

Aztán így folytatja:

“És elvégezteték az ég és a föld és azoknak minden serege. Mikor pedig elvégezte Isten hetednapon az ő munkáját, melyet alkotott megszűnnek a hetedik napon minden munkájától, melyet alkotott, és megáldá Isten a hetedik napot és megszentelé azt; mivel, hogy azon szünt meg minden művétől, melyeket teremtett és alkotott.” (I. Móz. 2: 1-3.)

Itt hiányzik az a mondat, mely minden nap munkáját bezárta. Miért nincs itt is: “akkor lőn estéből és reggelből hetedik nap”? Mert a hetedik nap nem olyan nap volt, mint a többi nap. Mert annak nem volt bizonyos órák szerint meghatározott vége. A hetedik nap Isten szombati nyugalma, a paradicsomnak, a biéntől meg nem zavart, el nem homályosított isteni békességnek szombata. Ez a szombat akkor fejeződött be az emberek számára, mikor bűnbe estek. Akkor “lőn — a 7-ik nap”. A békességnek szomorú vége lett.

(Folytatás következik.)

IMAHAZAK CIMEI:

Ward missió. Ward W. Va. Box 56.
 Buffalo, N. Y. 204 Amherst Str.
 Cincinnati, O. (Román) Dayton and Whiteman Strs.
 Cleveland, O. E. 72 Str. 2804.
 Dayton, O. Dakota Str.
 Homestead, Pa. 149 N. 4th Ave.
 McKeesport, Pa. Market Str.
 New York. Second Ave. 164.
 Passaic, N. J. 208 4th Str.
 West Pullman 819—119 Str.
 Philadelphia 938 N. Fifth Str.
 Harrisburg Herr St. near N. Cameron
 Scranton Cor. Bundy and Return Ave.
 Berwick Cor. 6th Ave. and Dixon Str.
 New Castle, Pa. 7. E. Reynolds Str.

Felolvas szerkesztő: OROSZ ISTVAN.
 Editor: STEPHEN OROSZ.